

som den skulde være, tror jeg, man vil give mig Ret i, at den Tale, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup holdt ved de jydsk Landboforeningers Møde, hvor han talte om, at det var Landbrugerne, der skulde betale for alle, var saa fuldkommen ved Siden af de faktiske Forhold, som tænkes kan. Det foreliggende Finanslovsforslag viser jo ogsaa, at det er komplet meningsløst at bruge en saadan Vending: I andre, d. v. s. Industri, Haandværk, Byerhvervene, drikker, vi Landboere betaler. Jeg vil gerne sige med Hensyn til de Tal, jeg har nævnt, at Socialdemokraterne ingen Sinde har staaet som en Hindring for, at Landbrugerne fik de Bevillinger, de krævede. De Konflikter, vi har haft paa Landbrugsministeriets Budget, har kun drejet sig om Landboforeningernes Ængstelse for at lade Husmandsforeningerne selv administrere deres Penge, derimod har vi ikke haft Konflikter med Hensyn til de Bevillinger, der er ydet til Landbruget, Socialdemokratiet har aldrig vægret sig ved at stemme for disse Bevillinger.

Jeg vil til den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem, Hr. Brorsen, som talte om Storagrarer, sige, at han glemte et Par. Det ærede Medlem sagde, at Socialdemokraterne talte om Storagrarer, men der var endelig ikke saa mange af dem, der var kun ca. 3 800, som havde over 8 Tdr. Hartkorn, og andre kunde man ikke kalde Storagrarer. Der er imidlertid 5 800, det er dog en Forskel, og naar der endelig ikke er saa mange af dem, synes jeg, man bør tage dem med, der er. Han har tillige glemt en lille Post som denne, at der er ca. 1 000, som har over 20 Tdr. Hartkorn, det er dog ogsaa en Slags Storagrarer. Disse 919, der har over 20 Tdr. Hartkorn, ejer tilsammen ca. 40 000 Tdr. Hartkorn, det vil sige, paa det nærmeste det samme som Landets 120 000 Husmænd. Jeg synes, det er en stor Mundfuld for Venstres Ordfører at glemme, naar han taler om det store Landbrug. Men dernæst sprang han ogsaa de 1 174 Landbrugere over, som har 12—20 Tdr. Hartkorn, jeg tror, at Venstres Ordfører ogsaa bør regne dem med til Storagrarerne, Smaafolk er det ikke alle. Jeg gør opmærksom paa dette Forhold, der er, hvis vi kan regne med Statistisk Aarbog, som jeg ser, at ogsaa det ærede Medlem paa ny tyer til, 5 800 i Stedet for 3 800. Det er et Forhold, som jeg godt kan forstaa slet ikke er morsomt at faa draget frem, dette, at der er 919 Jordbrugere i Danmark, som ejer paa det nærmeste det

samme Antal Tdr. Hartkorn som Danmarks 120 000 Husmænd. Dem har alt-saa det ærede Medlem Hr. Brorsen fuldstændig slaaet en Streg over, det er dog en Post, naar der er Tale om Hartkornet, maaske ikke i samme Grad, naar der er Tale om Besidderne.

Regeringens Chef, den højtærede Finansminister, talte om, at han muligvis kunde faa Udgifterne bragt noget ned i Løbet af Vinteren, og talte bl. a. om, at man kunde faa en noget større Betaling for Tuberkulosepatienter; der skulde en Lovændring til, men det vilde være nødvendigt, at Staten ikke skulde udrede saa store Udgifter til Driften af Tuberkulosehospitalet, som den hidtil havde udredet. Jeg vil advare imod en saadan Foranstaltning. Er Forholdene for Staten mørke, saa er de endnu mørkere for Købstadkommunerne. I de allerfleste af disse er Forholdet det, at man i Dag skal bruge et større Beløb til Forrentning og Afdrag paa Gæld, end man havde nødig at udskrive i Skatter i Finansaaret 1915—16. Vil man saa sige, at det er det socialdemokratiske Regimente, som er Skyld deri — jeg ser, at det ærede Medlem Hr. Spornfiedler giver mig et Vink om, at saaledes ser det ud — vil jeg svare, at det ærede Medlem skulde se paa en By som Aalborg, hvor Socialdemokraterne aldrig har raadet, men hvor det ærede Medlems Parti har raadet. Det er, saa vidt mig bekendt, den daarligst stillede af samtlige Danmarks Købstadkommuner, fordi der findes en stor Arbejderbefolkning. Det maa erindres, at det ingeniunde er det socialdemokratiske Regimente, der bærer Skylden; Grunden er, at der er en stor Arbejderbefolkning, og at Regeringen Gang paa Gang har kastet Byrderne ved Arbejdsløsheden over paa Kommunerne. Man vil lægge Mærke til, at naar Købstadforeningerne holder Møde, er der ikke noget, der hedder socialdemokratiske Krav, men saa kommer Konservative, Venstre, Radikale og Socialdemokrater enstemmigt med deres Krav. Kommunerne taaler ikke nye Byrder, og hvis man siger, at nu skal Betalingen for Tuberkulosepatienterne forhøjes, vil det betyde en Forhøjelse af Kommunerens Udgifter, idet Kommunerne maa betale for alle de ubemidlede, og det er Hovedparten af Patienterne. Derfor vil jeg anmode Regeringen om at stryge dette Krav under Hensyn til, hvorledes Købstadkommunerne er stillet.

Forleden i Finansudvalget var der Tale